

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010094
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2521010094.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného H. R., nar. XX. H. XXXX v R., trvale bytom N. XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby z 1. júna 2022, doručenej krajskému súdu dňa 2. júna 2022, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09. júna 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku súd žiadosť obžalovaného H. R., nar. XX. H. XXXX v R., trvale bytom N. XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov o prepustenie z väzby zamietá, nakoľko dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku u obžalovaného trvá.

II/ Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku súd žiadosť obžalovaného H. R., nar. XX. H. XXXX v R., trvale bytom N. XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov o nahradenie jeho väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka zamietá.

odôvodnenie:

1. Krajskému súdu bola dňa 2. júna 2022 doručená žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby podaná prostredníctvom jeho obhajcu Doc. JUDr. Štefana Kočana, PhD.. Žiadosť o prepustenie z väzby bola krajskému súdu doručená elektronickými prostriedkami podpísaná s kvalifikovaným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona.

2. Obžalovaný žiadosť o prepustenie z väzby odôvodnil poukazom na rozsudok Okresného súdu Piešťany z 21. marca 2022, č. k. 23T/10/2021-749, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozsudku a ktorým bol zároveň podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Piešťany, sp. zn. Pv 644/20/2204-67 z 3. mája 2021 pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorý mal spáchať na nasledovnom skutkovom základe:

„dňa 24.11.2020 v čase asi o 12:50 hodine v rodinnom dome číslo XX v obci N. zavolať svoju manželku J. R. do spálne, kde jej povedal, aby sa vyzliekla a ak sa nevyzlečie, tak ju vyzlečie na silu on, J. R. si zo strachu dala dole legíny a nohavičky, následne jej povedal, že dnes bude roztrhaná, „rozjebe“ ju tak, aby už s nikým nemohla „jebať,“ na prekonanie jej odporu ju začal jednou rukou škrtiť na krku, ľahol si na ňu, pričom proti jej vôli s ňou začal súložiť, potom jej prikázal ľahnúť si na zem, kde v súloží opakovane pokračoval a zároveň ju aj na zemi škrtil, keď sa J. R. nemohla nadýchnuť, tak jej krk na chvíľu pustil, aby sa nadýchla, potom ju dal znovu na posteľ s tým, že budú mať sex toľko, pokiaľ nepovie dosť a keď bude odporovať, tak dostane, svojim konaním poškodenej J. R. spôsobil ľahkú formu pomliaždenia

mäkkých tkanív krku vpravo i vľavo a ľahkú formu pomliaždenia mäkkých tkanív na pravom a ľavom stehne, v strednej časti na vnútornej strane“,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

3. Obžalovaný ďalej v žiadosti o prepustenie z väzby uvádza, že po zrušení predchádzajúceho rozsudku Okresného súdu Piešťany z 25. októbra 2021, č. k. 23T/10/2021-606 okresný súd nariadil hlavné pojednávanie na 21. februára 2022, pričom tento termín hlavného pojednávania bol z dôvodu ospravedlnenia prokurátora zrušený a okresný súd nariadil nový termín hlavného pojednávania na 15. marca 2022.

4. Obžalovaný ďalej poukazuje na to, že rozsudkom okresného súdu z 21. marca 2022, č. k. 23T/10/2021-749 mu bol podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona a § 36 písm. l), § 38 ods. 3 Trestného zákona a podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s tým, že okresný súd mu výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov s probačným dohľadom a ako súčasť probačného dohľadu podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona mu uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, zároveň podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona aj povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

5. Obžalovaný ďalej v žiadosti o prepustenie z väzby poukazuje na to, že o odvolaní prokurátora proti rozsudku okresného súdu doposiaľ nebolo rozhodnuté, ďalej na to, že doposiaľ podal celkom trikrát žiadosť o prepustenie z väzby, ktoré v záujme urýchlenia konania zobral späť, avšak konanie sa i napriek tomu neúmerne predlžuje, z čoho potom vyvodzuje vznik prieťahov v konaní. Obžalovaný ďalej uvádza, že väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v súčasnom štádiu konania pominul, resp. že jeho väzba môže byť nahradená inými prostriedkami.

6. Obžalovaný ďalej poukazuje na to, že pokiaľ krajský súd vo svojom uznesení z 15. júla 2021, sp. zn. 6Tos/72/2021 argumentuje tým, že sa počas výkonu väzby v telefonickom rozhovore mal poškodený a ich spoločnému synovi vyhrážať tým, že pokiaľ poškodená trestné oznámenie nestiahne, že ich po desiatich rokoch zabije, potom tento argument neobstojí, pretože na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. marca 2022 bol predmetný hovor prehratý na technickom zariadení, pričom z predmetného záznamu vyplynulo, že uvedenú vyhrážku vyslovil v rozhovore so svojou sestrou ako reakciu na to, ak by poškodená a ich syn minuli jeho peniaze, pričom uvedenú vyhrážku nemyslel vážne a vyslovil ju v návale emócií. Obžalovaný preto úradný záznam o obsahu jeho hovorov počas výkonu väzby vyhotovený príslušníkmi polície hodnotí ako záznam obsahujúci nepravdivé skutočnosti.

7. Obžalovaný preto navrhuje, aby ho krajský súd podľa § 80 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku z väzby prepustil za jej súčasného nahradenia dohľadom probačného a mediačného úradníka s tým, aby mu uložil aj primerané povinnosti a obmedzenia a aby krajský súd tiež zväžil aj možnosť nariadenia jeho kontroly technickými prostriedkami.

8. Žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby bola krajskému súdu doručená po tom, ako bolo krajskému súdu dňa 10. mája 2022 predložené na rozhodnutie odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany proti rozsudku okresného súdu z 21. marca 2022, č. k. 23T/10/2021-749.

9. Krajský súd preto na rozhodnutie o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby nariadil neverejné zasadnutie a určil termín jeho konania na 9. júna 2022 o 10.30 hod. s tým, že výsluch obžalovaného sa uskutoční prostriedkami diaľkovej komunikácie, pričom o výsluchu obžalovaného upovedomil oboch jeho obhajcov a prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava, ktorému zaslal kópiu žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby.

10. Obžalovaný pri výsluchu zotrval na svojej žiadosti o prepustenie z väzby a uviedol, že by sa chcel starať o svoju rodinu, teda o poškodenú a dospievajúcich synov, že si počas výkonu väzby uvedomil, čo urobil, všetko oľutoval, ale najmä si uvedomil, že okrem svojej rodiny nič iné nemá. Ďalej uviedol, že

si s poškodenou všetko vysvetlili, že sa jej ospravedlnil a že jej je vďačný za to, že sa stará o neho a o ich spoločné deti a že s ním chce i naďalej žiť. Obžalovaný tiež uviedol, že nebyť alkoholu, nebol by dnes tam, kde je a zdôraznil, že sa alkoholu už nikdy v živote viacej nedotkne. Obžalovaný zotrval na svojej žiadosti o prepustenie z väzby.

11. Obhajcovia obžalovaného pri výsluchu obžalovaného uviedli, že sa pridriavajú žiadosti o prepustenie z väzby a zastávajú názor, že je možné minimálne väzbu obžalovaného nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení.

12. Prokurátorka krajskej prokuratúry pri výsluchu obžalovaného navrhla, aby krajský súd žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby zamietol.

13. Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku Obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil,

a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.

14. Podľa § 72 ods. 2 Trestného poriadku Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera, ktoré preukazujú dôvodnosť trestného stíhania a konkrétne skutočnosti, ktoré zakladajú dôvod väzby podľa § 71; v odôvodnení sa súd vysporiada aj s tým, prečo nenahradil väzbu podľa § 80 alebo § 81. V prípade väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) výrok rozhodnutia o väzbe obsahuje aj označenie zákonného ustanovenia o lehote podľa § 76 ods. 8 alebo 9, odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie konkrétnych skutočností, ktoré zakladajú dôvodnú obavu, že obvinený bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo z ktorých je zrejmé, že tak obvinený už konal; tieto skutočnosti uvedie už prokurátor vo svojom návrhu.

15. Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku Obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania, najneskôr do piatich pracovných dní po predložení celého doposiaľ získaného spisového materiálu, so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

16. Podľa § 80 ods. 1 Trestného poriadku Ak je daný dôvod väzby, okrem dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) alebo ods. 3 písm. b), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

a) záujmové združenie občanov alebo dôveryhodná osoba ponúkne prevzatie záruky za ďalšie správanie obvineného a za to, že obvinený sa na vyzvanie dostaví k policajtovi, prokurátorovi alebo na súd a že vždy vopred oznámi policajtovi, prokurátorovi alebo súdu vzdialenie sa z miesta pobytu, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje záruku vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočnú a prijme ju,

b) obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočnú a prijme ho, alebo

c) s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

17. Pokiaľ ide o dôvodné podozrenie zo spáchania skutku právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona krajský súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. augusta 2021 urobil vyhlásenie o svojej vine vo vzťahu k tomuto skutku, ktoré okresný súd prijal, teda výrok o vine obžalovaného pre tento skutok nadobudol právoplatnosť vyhlásením rozsudku okresného súdu z 25. októbra 2021, č. k. 23T/10/2021-606, čím sa dôvodné podozrenie zo spáchania tohto stíhaného skutku pretavilo do istoty jeho spáchania. Pokiaľ ide o skutok, ktorý je právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona krajský súd poukazuje predovšetkým na výpoveď poškodenej J. R. z 26. novembra 2020, ďalej na výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. augusta 2021, ako aj na výpoveď svedka S. P., nar. 2004 z 25. novembra 2020.

18. Poškodená uviedla, že dňa 24. novembra 2020 mala s obžalovaným pohlavný styk dvakrát, pričom s druhým pohlavným stykom okolo obeda nesúhlasila, avšak tento mal obžalovaný s poškodenou vykonať proti jej vôli. Poškodená podrobne opísala, čo druhému pohlavnému styku s obžalovaným v uvedený deň predchádzalo, ako tento pohlavný styk prebiehal a koľko trval. Poškodená tiež vypovedala, ako ju obžalovaný počas pohlavného styku škrtil, pričom v tomto smere je výpoveď poškodenej podporená výpoveďou znalca MUDr. Mariána Pamulu, ktorý na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. augusta 2021 uviedol, že hoci na krku poškodenej neboli dokumentované typické prejavy škrtania, aj mierne zatlačenie na krk, ktoré nemusí spôsobiť prejavy pomliaždenia, môže mať za následok uzatvorenie resp. zúženie dýchacej trubice, čo môže viesť k prejavom dychovej nedostatočnosti tak, ako to popisovala poškodená. Znalec zároveň uviedol, že určité stopy zranenia na krku poškodenej boli a tieto svedčia o tom, že nejaký tlak na krk poškodenej vyvíjaný bol, hoci veľmi slabej intenzity. Výpoveď poškodenej je podporená aj výpoveďou svedka S. P., nar. XXXX, ktorý potvrdil, že o znásilnení poškodenej zo strany obžalovaného sa dozvedel krátko po skutku od samotnej poškodenej, ktorá svedkovi povedala, že ju obžalovaný znásilnil a priškrtil a sám aj videl začervenanie krku poškodenej, ako aj lekárskou správou z 24. novembra 2020, z ktorej obsahu vyplýva, že poškodená gynekológovi uviedla, že bola znásilnená.

19. Obžalovaný pohlavný styk s poškodenou v uvedený deň nepopiera a nepopiera ani to, že počas neho poškodenej vulgárne nadával, avšak popiera to, že by poškodenú pri pohlavnom styku škrtil ako aj to, že by poškodenú k pohlavnému styku donútil násilím, resp. hrozbou bezprostredného násillia.

20. Spáchanie skutku právne kvalifikovaného ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je ďalej podporené prehliadkou tela poškodenej a vyhotovenou fotodokumentáciou, ohliadkou miesta činu a nahrávkami hovorov svedka S. P., nar. XXXX na tiesňovú linku polície.

21. Na vzatie obvineného do väzby musí okrem iného existovať aj tzv. dvojitý materiálny predpoklad vzatia do väzby, a to (i) dôvodnosť obvinenia a (ii) dôvodnosť väzby (III. ÚS 29/2015, III. ÚS 356/2018, III. ÚS 33/2021, IV. ÚS 254/2020) Pokiaľ ide o dôvodnosť obvinenia (materiálnu podmienku vzatia do väzby), z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že pri porušení čl. 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru sa v súlade s judikatúrou EŠLP uznáva, že „dôvodné podozrenie“ („reasonable suspicion“) treba považovať za dôležitú súčasť záruk každého proti jeho svojvoľnému zatknutiu alebo väzbe. Dôvodné podozrenie predpokladá existenciu faktov alebo informácií, ktoré by objektívnemu pozorovateľovi umožnili úsudok o tom, že konkrétne osoba mohla spáchať trestný čin, pričom jeho „dôvodnosť“ závisí vždy od všetkých okolností každého konkrétneho prípadu (rozsudok EŠLP vo veci Fox, Cambell a Hartley v. Veľká Británia z 30. augusta 1990, I. ÚS 390/2020, II. ÚS 142/2020, IV. ÚS 171/03, III. ÚS 581/2021).

22. Zo skutočností uvedených v bodoch 18 až 20 podľa názoru krajského súdu aj v tejto fáze konania vyplýva dôvodné podozrenie, že skutok, ktorý je v obžalobe právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona bol spáchaný a tento spáchal obžalovaný.

23. Súd, ktorý o väzbe rozhoduje, je povinný skúmať ako jednu z tzv. materiálnych podmienok dôvodov väzby aj to, či zistené skutočnosti, teda aj dosiaľ vykonané dôkazy, nasvedčujú tomu, že sa stal skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, a či skutok vykazuje znaky trestného činu. Skúmanie tzv.

materiálnych dôvodov väzby je zákonnou podmienkou pre vzatie obvineného do väzby či pre ďalšie trvanie väzby. Súd preto nesmie vychádzať iba formálne z uznesenia o vznesení obvinenia, ale musí skúmať a hodnotiť dôkazy, ktoré k vzneseniu obvinenia viedli. Ak dokazovanie nepotvrdzuje, že sa stal skutok uvedený v uznesení o vznesení obvinenia, nie je naplnená väzobná podmienka. Podstatná je aj právna kvalifikácia skutku, ktorý sa obvinenému kladie za vinu. Takéto skúmanie je dôležité práve z dôvodov, aby sa zabránilo tzv. účelovému nadkvalifikovaniu skutku zo strany polície, čo má za následok napríklad dlhšie trvanie väzby alebo prísnejšie podmienky pre prepustenie z väzby na slobodu. Postupy polície, keď dôjde k účelovému nadkvalifikovaniu trestného činu, by nemali byť zo strany súdov tolerované. Úlohou súdov pri rozhodovaní o väzbe je dohliadať na dodržiavania zákonnosti v postupe orgánov činných v trestnom konaní a v prípade, ak k porušeniu zákona dôjde, z takéhoto postupu vyvodiť dôsledky, ktorými môže byť aj prepustenie obvineného z väzby. Nie je preto rozhodujúce to, čo formálne vyplýva z uznesenia o vznesení obvinenia, ale to, čo reálne vyplýva z vykonaného dokazovania. (nález Ústavného súdu SR z 13. mája 2021, č. k. III. ÚS 33/2021-80).

24. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu stíhaných skutkov krajský súd uvádza, že túto považuje aj v tejto fáze konania za správnu. Obžalovaný mal blízkej osobe spôsobiť fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou a iným správaním, ohroziť jej fyzické a psychické zdravie a obmedziť jej bezpečnosť a zároveň mal svojim konaním násilím a hrozbou bezprostredného násilia donútiť ženu k súložiu a taký čin mal spáchať na chránenej osobe.

25. Krajský súd na tomto mieste dopĺňa, že jeho uznesením z 6. júna 2022, sp. zn. 6To/54/2022 bol rozsudok okresného súdu z 21. marca 2022, č. k. 23T/10/2021-749 podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, z čoho potom vyplýva, že o skutku, ktorý mal obžalovaný spáchať, a ktorý je v obžalobe právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, a teda východiská uvedené v bode 21 pokiaľ ide o dôvodné podozrenie zo spáchania stíhaného skutku obžalovaným je potrebné aplikovať aj na aktuálne štádium trestného konania.

26. Pokiaľ ide o väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, tento krajský súd v tejto fáze konania vidí v tom, že obžalovaný je vo vzťahu k poškodenej dominantnou osobou a navyše má dlhoročnú skúsenosť s tým, že sa mu poškodená vo všetkom podrobí. Krajský súd poukazuje na opis pohlavného života medzi obžalovaným a poškodenou, ktorý poskytla poškodená, ktorá opisovala, že sa s obžalovaným roky nebozkávajú, obžalovaný ju „vytrká, spraví sa a hotovo“, pričom poškodená po sexe ide vždy do kúpeľne a potom spať, pričom poškodená potvrdila, že sa obžalovaný voči nej vždy správa agresívne. Uvedené skutočnosti sú v súlade so skutkovou vetou skutku právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ku ktorému dal obžalovaný vyhlásenie o jeho vine a v súlade so závermi znaleckého posudku č. 33/2020 zo dňa 18. marca 2021 vypracovaného PhDr. Róbertom Máthé, PhD., z ktorých okrem iného vyplýva, že pri snahe o kompenzáciu vlastných nezdarov, zlyhaní a pocitov telesnej neatraktívnosti sa obžalovaný prejavuje vo zvýšenej miere emocionálne, snažiac sa o prezentáciu svojho sebavedomia, sily a svojej nadradenosti, pričom je charakteristické jeho trúfalé, ľahkovážne a nezodpovedné správanie bez zvažovania jeho dôsledkov, najmä v stavoch alkoholickej opojenosti. Znalec ďalej uviedol, že obžalovaný sa vplyvom svojho príliš subjektivistického, egocentrického nastavenia a nezdržanlivosti ľahko dostáva do konfliktných stretov, jeho reakcie sú často unáhlené, na základe subjektívnych dojmov z okolitého diania, pri skotomizovaní názorov iných a pri úsilí o okamžité uspokojovanie vlastných potrieb. Kvalitu medziľudského správania obžalovaného znižuje jeho nedôverčivosť a podozrievavosť, súčasťou ktorej je aj jeho žiarlivosť a obžalovaný svoje hostilné a agresívne impulzy popiera a je citlivý na reakcie okolia voči jeho osobe. Pri silnej inhibícii hnevu a agresívnych prejavov možno počítať s občasnými navonok orientovanými agresívnymi prejavmi. Znalec ďalej uviedol, že vzťah obžalovaného k opačnému pohlaviu sa všeobecne javí ako vo zvýšenej miere neosobný, s uprednostňovaním vlastných osobných záujmov, pričom istú nátlakovitosť pri realizácii pohlavného styku aj v prípade nedostatočnej vyladenosti partnerky na súložie zo psychologického hľadiska nemožno vylúčiť. Vo vzťahu k samotnému pohlavnému aktu evidentne prevláda snaha obžalovaného po presadení sa a po jeho vlastnom uspokojení bez väčšieho zreteľa na prežívanie pohlavného aktu partnerkou. Obžalovaný má svoje prípadné nevhodné sexuálne prejavy sklon anulovať, teda stavať sa voči nim bez prejavov zodpovednosti, resp. ako by sa

nestali. Znalec tiež uviedol, že charakter činu, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, nie je v rozpore s jeho osobnostnými vlastnosťami.

27. Ku skutočnostiam uvedeným v bode 26 pristupujú závery znaleckého posudku č. 34/2020 z 3. januára 2021 vypracovaného znalkyňou PhDr. Martinou Piačkovou, z ktorých okrem iného vyplýva, že u poškodenej sa rozvinul syndróm týranej ženy so zlyhaním obranných mechanizmov a s tendenciou spracovávať traumatické zážitky internalizujúcim spôsobom bez snahy sa brániť. Znalkyňa zároveň uviedla, že poškodená má paradoxne k obžalovanému citovú väzbu ambivalentného charakteru, ktorá pretrváva a z tohto dôvodu má tendenciu obžalovaného ospravedlňovať a bagatelizovať dôsledky jeho agresie. Znalkyňa zároveň uviedla, že strach z obžalovaného s potrebou chrániť deti a finančná závislosť posilnili jej ochotu znášať útrapy, prijala rolu obete a akceptovala ju ako nevyhnutnú, obžalovanému sa podriadila, akceptovala všetky jeho požiadavky, snažila sa mu vyhovieť a zbytočne neprovokovať.

28. Zo skutočností uvedených v bodoch 26 a 27 potom v súhrne vyplýva dôvodná obava, že obžalovaný by v prípade jeho prepustenia na slobodu mohol v trestnej činnosti pokračovať, teda poškodenú nielen týrať, ale že by nemal zábrany si pohlavný styk s poškodenou nielen vynucovať, ako to doposiaľ robil, ale tento dosiahnuť aj napriek jej výslovnému nesúhlasu poškodenej, čím je naplnený väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

29. Krajský súd pritom zdôrazňuje, že zmyslom tzv. preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je zaistiť osobu obvineného, u ktorého existuje dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Uvedený väzobný dôvod sa v určitej miere odlišuje od zvyšných dvoch väzobných dôvodov a je založený na predpoklade, že účelom trestného stíhania je aj predchádzanie trestnej činnosti. Pri rozhodovaní o väzbe sa pritom nevyžaduje úplná istota, že obvinený bude konať podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ak nebude vzatý do väzby. Na rozhodnutie o väzbe preto postačuje, že s prihliadnutím na konkrétne skutočnosti je táto hrozba reálna.

30. Pokiaľ ide o žiadosť obžalovaného o nahradenie jeho väzby dohľadom probačného a mediálneho úradníka aj za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení, resp. aj za súčasného nariadenia kontroly obžalovaného technickými prostriedkami krajský súd zvažoval, do akej miery je nahradenie väzby spôsobilé dôvodnú obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti obžalovaným ak už nie eliminovať, tak aspoň výrazne znížiť a dospel k záveru, že v prípade obžalovaného to možné nie je. Krajský súd poukazuje na prepojenie medzi obžalovaným a poškodenou, ktoré je nielen v rovine osobnostnej, ale aj pracovnej, ďalej na vyjadrenie obžalovaného pri výsluchu pred rozhodnutím o jeho žiadosti, že sa chce venovať rodine a starať sa o poškodenú a svojich dospievajúcich synov, z čoho potom vyplýva jeho bezprostredný kontakt s poškodenou a v neposlednom rade na výsluch poškodenej zo dňa 26. novembra 2020, kde poškodená uviedla, že má obžalovaného stále rada a hoci jej robil to, čo jej robil, má pri ňom istotu. Pokiaľ k uvedenému pristúpia závery znaleckého posudku č. 33/2020 zo dňa 18. marca 2021 vypracovaného PhDr. Róbertom Máthé, PhD., podľa ktorých pri snahe o kompenzáciu vlastných nezdarov, zlyhaní a pocitov telesnej neatraktívnosti sa obžalovaný prejavuje vo zvýšenej miere emocionálne, snažiac sa o prezentáciu svojho sebavedomia, sily a svojej nadradenosti, pričom je charakteristické jeho trúfalé, ľahkovážne a nezodpovedné správanie bez zvažovania jeho dôsledkov, najmä v stavoch alkoholického opojenia, a podľa ktorých sa obžalovaný vplyvom svojho príliš subjektivistického, egocentrického nastavenia a nezdržanlivosti ľahko dostáva do konfliktných stretov, jeho reakcie sú často unáhlené, na základe subjektívnych dojmov z okolitého diania, pri skotomizovaní názorov iných a pri úsilí o okamžité uspokojovanie vlastných potrieb v spojení s tým, pri silnej inhibícii hnevu a agresívnych prejavov možno počítať s občasnými navonok orientovanými agresívnymi prejavmi a v spojení s tým, že vzťah obžalovaného k opačnému pohlaviu sa všeobecne javí ako vo zvýšenej miere neosobný, s uprednostňovaním vlastných osobných záujmov, pričom istú nátlakovitosť pri realizácii pohlavného styku aj v prípade nedostatočnej vyladenosti partnerky na súlož zo psychologického hľadiska nemožno vylúčiť, potom je obava zo zlyhania obžalovaného a jeho návratu k jeho predchádzajúcemu spôsobu života plne namieste, pričom podľa názoru krajského súdu dohľad probačného a mediálneho úradníka aj s uložením prípadných povinností a obmedzení, hoci aj za súčasného nariadenia kontroly obžalovaného technickými prostriedkami nie je objektívne spôsobilý väzbu obžalovaného nahradiť.

31. Sú to teda osoba obžalovaného, jeho predchádzajúci dlhoročný spôsob života s poškodenou v spojení aj s rozvinutým syndrómom týranej ženy u poškodenej so zlyhaním jej obranných mechanizmov a s tendenciou spracovávať traumatické zážitky internalizujúcim spôsobom bez snahy sa brániť a v spojení aj so strachom poškodenej z obžalovaného s potrebou chrániť deti a finančná závislosť so snahou poškodenej obžalovanému vo všetkom vyhovieť a zbytočne neprovokovať (viď závery znaleckého posudku č. 34/2020 z 3. januára 2021 vypracovaného znalkyňou PhDr. Martinou Piačkovou), ktoré možnosť nahradenia väzby obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka v tejto fáze konania vylučujú.

32. Krajský súd zároveň poznamenáva, že hoci obžalovaný vo svojej žiadosti o prepustenie z väzby navrhol, aby ho krajský súd z väzby prepustil aj podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda za súčasného nahradenia jeho väzby písomným sľubom, takýto písomný sľub obžalovaný do rozhodnutia krajskému súdu nepredložil, tento nemožno vyvodiť ani z obsahu jeho žiadosti o prepustenie z väzby a navyše aj keby tento obsahom jeho žiadosti o prepustenie z väzby bol, krajský súd by na neho prihliadať nemohol, a to vzhľadom na skutočnosť, že žiadosť o prepustenie z väzby bola spísaná obhajcom obžalovaného a záruku formou písomného sľubu môže dať iba obvinený/obžalovaný, t. j. túto formu záruky nemôže uplatniť právny zástupca obvineného/obžalovaného v konaní pred súdom bez súčinnosti s obvineným/obžalovaným, čo vyplýva aj z jeho podstaty (nález Ústavného súdu SR z 20. októbra 2010, sp. zn. IV. ÚS 215/2010). Uvedené je preto dôvodom, prečo krajský súd osobitne o žiadosti obžalovaného o nahradenie jeho väzby písomným sľubom nerozhodoval.

33. Vo vzťahu k výhradám obhajoby smerujúcim k prieťahom v konaní krajský súd upriamuje pozornosť obhajoby na skutočnosť, že uznesenie krajského súdu z 20. januára 2022, č. k. 6To/93/2021-648 bolo spolu so spisom okresného súdu okresnému súdu doručené dňa 27. januára 2021, pričom sudca okresného súdu nariadil termín hlavného pojednávania na 21. februára 2022 úpravou z 8. februára 2022. Je pravdou, že prokurátorka okresnej prokuratúry svoju neúčasť na hlavnom pojednávaní ospravedlnila z dôvodu kolízie dvoch pojednávanií vo väzobných veciach, pričom v inej väzobnej veci jej bolo upovedomenie o termíne hlavného pojednávania doručené skôr, avšak za týchto okolností sudca okresného súdu postupoval správne, pokiaľ ospravedlneniu prokurátorky vyhovel a nariadil termín hlavného pojednávania na 15. marca 2022.

34. Ku skutočnostiam uvedeným v bode 33 krajský súd len dodáva, že pokiaľ je bežnou praxou odročovanie termínov hlavných pojednávanií z dôvodu kolízie pojednávanií na strane obhajcov, potom krajský súd nenachádza rozumný dôvod, aby v takýchto prípadoch súdy nepostupovali aj vo vzťahu k prokuratúre, a to o to viac, že podľa § 2 ods. 14 Trestného poriadku Strany sú si v konaní pred súdom rovné. Aj na strane prokuratúry je potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že prokurátor síce v zásade je zastupiteľný svojim kolegom (tak ako napokon aj obhajca iným obhajcom), avšak v náročnejších veciach treba zohľadniť ten fakt, že dozorujúci prokurátor vec pozná, má ju naštudovanú, pozná celý doterajší priebeh konania a vie reagovať na priebeh konania podstatne lepšie a pohotovejšie, ako jeho kolega, ktorý ho na tom ktorom termíne hlavného pojednávania len zastúpi. Pokiaľ ide o konanie na krajskom súde, spis okresného súdu bol krajskému súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní prokurátorky dňa 10. mája 2022 a krajský súd o odvolaní rozhodol na neverejnom zasadnutí dňa 6. júna 2022, pričom uznesenie krajského súdu bolo stranám expedované a obhajcom a prokurátorky krajskej prokuratúry aj doručené už dňa 9. júna 2022. Sumarizujúc uvedené časové súvislosti preto krajský súd konštatuje, že prieťahy v konaní nezistil.

35. Vo vzťahu k možnosti vypočutia poškodenej, na ktorej prítomnosť pred pojednávacou miestnosťou počas výsluchu obžalovaného upozornil obhajca s tým, že dal súdu na zváženie možnosť jej vypočutia krajský súd uvádza, že vzhľadom na opätovné zrušenie rozsudku okresného súdu a dôvody, pre ktoré k opätovnému zrušeniu došlo, k výsluchu poškodenej nepristúpil, pretože tento by na rozhodnutí o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby nemohol nič zmeniť.

36. Pretože krajský súd nezistil žiadne dôvody svedčiace pre prepustenie obžalovaného z väzby a ani pre jej nahradenie iným inštitútom, žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby ako aj žiadosť obžalovaného o nahradenie jeho väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.